

aminek részletezésébe egy prédikáció végén nem lenne helyes dolog belekezdeni. Csak azt szeretném újra meghirdetni közöttünk, hogy Krisztus békessége "nem azért adatott nekünk, hogy magunk élvezzük, hanem hogy szétosszuk másoknak. Tartozunk ezzel a világnak. Aki helyesen valósítja meg az Úrnak azt a végrendeletét, amelyet búcsúzásakor az övéinek ad, az tudja, hogy a béke világosságává és savává kell válnia a népek között. Hogyan is mondja Pál az efézusbelieknek? "És felsaruzván lábaitokat a békesség evangéliumának készségével." És hogyan mondja Ésaías? "Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened!" És hogyan mondja maga az Úr? "Boldogok a békességre igyekezők, mert ők Isten fiainak mondatnak." /Ii thi/

Ma, magyarországi református gyülekezeteinkben mindenütt megemlékeznek az egyház békeszolgálatáról, és adományainkkal is ezt a szolgálatot segítjük. Krisztus, a mi békessünk újítsion meg bennünket is ebben a szolgálatban. Ámen.

Néhány megjegyzés:

Mikeás a 8. század második felében működött. Könyve három főrészből áll. Mindegyik rész "Halljátok" szóval, dorgáló beszédekkel kezdődik s ígéretekkel végződik. 1,1 - 3,8 ; 3,9 - 5,15 ; 6,1 - 7,20. Az UT gyakran idéz Mikeásból. 4,7:Ik.1,32. 33 - 5,1:Jn.7,42 - 5,3:Mt.2,6 - 7,6: Mt.10,21.35.36. Mk.13,12 Ik.12,53 - 7,20: Ik.1,55. - Az alapíget is idézi az UT szöszereint:autos gar estin hé eiréné hémón. Ef.2,14 - Az Ef.2,11-18 Isten és ember, pogányok és zsidók között, a Gal.3,28 pedig a faji, társadalmi-, és nemi kérdésben hozott békességet tárja elénk.

A "békesség" héber-arám kifejezése /sálom/ olyan állapotot